

Katoličtí misionáři z našich zemí

Zdeněk Čížkovský (22. 2. 1921 Brno – 26. 11. 2004 Kroměříž)

P. Zdeněk Čížkovský se narodil v Brně, odkud se jeho rodiče i se třemi dětmi odstěhovali do Bratislavy. Zde absolvoval studium na reálce. Po odchodu otce do důchodu se rodina přestěhovala do Bzence na Slovácku, rodišti matky. Zdeněk Čížkovský se rozhodl stát učitelem, a proto začal studovat na učitelském ústavu v Příbrami. Následně strávil několik měsíců

studiem oboru dirigentství na pražské konzervatoři. Během války byl totálně nasazen v Německu, odkud utekl a byl zatčen, vyslýchán na Pankráci a vězněn v Uherském Hradišti. Dále byl poslán do koncentračního tábora v Kunčicích, odkud byl vážně nemocný po 13 měsících propuštěn.

Po válce učil v základní škole v Bzenci a Domaníně až do února 1948, kdy musel z politických důvodů učitelské povolání opustit; 11. března 1948 emigroval do Rakouska. Tři roky se toulal po Evropě a živil se jako příležitostný malíř, hrál na piáno po francouzských barech, pomáhal při byčích zápasech ve Španělsku, jezdil s cirkusem i žebrol. Následně odjel hledat diamanty do Jižní Afriky. Zde posléze našel největší poklad – hlubokou víru a vstoupil do misionářského řádu oblátů. Na jihu Afriky strávil celých 40 let.

Nejintenzivněji vzpomínal na své působení v buši mezi domorodými Zuly. Dále působil jako kaplan v černošské nemocnici v Durbanu, věnoval se po-srpnovým českým emigrantům a farnosti ve městě Pinetown. Mezi své nejvzácnější prožitky řadil setkání s Matkou Terezou. Po roce 1990 se vrátil do vlasti, aby v Kroměříži a Klokotech u Tábora obnovil působení řádu oblátů. V letech 1993–1998 byl národním ředitelem Papežského misijního díla. V červenci 1998 obdržel z rukou ministra zahraničních věcí cenu *Gratias agit* za šíření dobrého jména naší republiky v zahraničí. O jeho životě byly vydány dvě knihy: *V Africe mi říkali Sípho* (2003) a *Než krokodýl spolkně stín* (2005). P. Zdeněk Čížkovský zemřel v roce 2004 v Kroměříži a je pohřben na kroměřížském hřbitově.

Zdroje: <http://www.iencyklopedie.cz/cizkovsky-zdenek/>; <https://www.ikarmel.cz/produkt/nez-krokodyl-spolkne-stin>; PALÁN, Aleš. *Než krokodýl spolkně stín: čtyřicet let Zdenka Čížkovského v Jižní Africe*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2005. 181 s.; https://cs.wikipedia.org/wiki/Zden%C4%9Bk_%C4%8C%C3%AD%C5%BEkovsk%C3%BD; <https://www.cirkev.cz/archiv/041203-pohreb-misionare-p-zdenka-cizkovskeho>; <https://oblaci.cz/files/oblaci.cz/foto/oblaci/otec%20Zdenek%20OMI%203.jpg>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Listopad 2018 • Ročník 11 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Přiznejme si, že naše společnost a my s ní je zcela pošetilá,
protože nemá touhu poučit se.“

(Mons. Petr Piřha, 28.9.2018)

Aktuálně

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*. Mši svatou můžete volně navštívit.

KAŽDOU STŘEDU PROBÍHÁ VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ pro děti a mládež v budově děkanství od 14:00 a od 15:00.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná v *kostele sv. Jakuba v Cítolibech* mše svatá s nedělní platností pro věřící, kteří se nemohou z vážných důvodů účastnit nedělní mše svaté.

SOBOTA 3. LISTOPADU 2018 od 14:30 – **Pobožnost za všechny věrné zemřelé na hlavním hřbitově v Lounech** u centrálního kříže. Pobožnost doprovodí zpěvem chrámový sbor.

ČTVRTEK 8. LISTOPADU 2018 od 18:30 – Setkání farní rady.

SOBOTA 24. LISTOPADU 2018 – **Zveme Vás k poutní slavnosti v kostele svaté Kateřiny v Oboře. Mše svatá začíná v 16:00, následuje slavnostní koncert.** Možnost dopravy z Loun je autobusem MHD linky č. 2, zastávka Sokolovna v 15:04, příjezd do Obory v 15:25; odjezd z Obory zpět linkou č. 1 v 18:15.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

1. 11. **SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
V 17:00 pobožnost za všechny věrné zemřelé na místním hřbitově; následuje mše svatá.
2. 11. **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše
– Mše svatá v 8:00, 17:30 a 18:00.
Hřbitov v Cítolibeč – Pobožnost za zemřelé od 15:00.
4. 11. **31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
11. 11. **32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
17. 11. **STÁTNÍ SVÁTEK – Mše svatá za svobodu a čestnost v naší zemi v děkanském kostele sv. Mikuláše od 08:00.**
18. 11. **33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Sbírka je určena na šíření Bible – **Den Bible.**
24. 11. **SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA SV. STANISLAVA V MĚRUNICÍCH** – Mše svatá v 14:00.
POUTNÍ SLAVNOST KOSTEL SV. KATEŘINY V OBOŘE – Mše svatá v 16:00.
25. 11. **SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Mši svatou bude provázet sólová zpěvačka Eliška Hrochová s otcem.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.

Úryvky z knižních rozhovorů

VÁCLAV MALÝ: *K hledání pravdy patří pokora.* (r. 2002)

Kde se bere v člověku víra? Proč někdo věří a jiní ne?

Řekl bych především, že víra je dar. Zároveň také víra předpokládá, že člověk poctivě hledá. Mnoho lidí prohlašuje, že nevěří, ale v podstatě jen maskují svoji duševní lenost. Nepřipouštějí si závažné otázky, například tajemství života, smyslu stvoření, postavení člověka v něm, otázku zla ve světě. To jsou fundamentální otázky, které mohou člověka postrčit až na práh víry.

Pomáhá člověku víra žít lidštěji?

Podíváme-li se kolem, na první pohled není rozdíl mezi věřícími a nevěřícími patrný, chybují všichni. Ovšem křesťané mají před očima ideál blahoslavenství, vlastně celého evangelia. To spolu s vírou v Boží odpuštění, tedy vírou, že Bůh s člověkem počítá, aniž si to zaslouží, prohlubuje to lepší v nás.

V čem vám osobně víra pomáhá prakticky?

Především naději, že mohu stále žít, očekávat a rozpoznávat Boží přítomnost a že se to bude dít i v budoucnosti, o níž jinak mnoho nevím. Zároveň mi pomáhá neuzavřít se do ideologických schémat. Situace jsou nové a já stále znovu hledám, jak se k nim postavit. V tomto smyslu jde o nekonečné dobrodružství, kdy mám naději, že i věci, které jsou dnes zablokované, neřešitelné, a vztahy, které uvízly na mělčině, se mohou v budoucnu proměnit. I v okamžicích bezmoci a bezradnosti, kdy není co řešit, si připomenu kříž jako cestu k něčemu novému a smysluplnému. Vůbec se nechci srovnávat s Ježíšem, ale každý muž se cítí zahanben, když nedokáže nějaký problém vyřešit, zvládnout. Jsou to běžné situace, které otravují a podlamují chuť něco dělat. Nevím, jak bych to bez víry zvládl. Je to memento, že všechno nezáleží jen na tobě, že jsou chvíle, kdy nezáleží na tom manažerském řešení, kdy je třeba situaci přijmout.

A pak víra mi také pomáhá vidět druhého jako Boží cestu ke mně. Samozřejmě také hodnotím lidi podle inteligence, schopností, postavení, postojů atd., od toho se nedokážu oprostit, ale víra mi pomáhá vidět druhé i pod úhlem „Božích poslů“.